

Ghid privind deschiderea unui business în domeniul întreținerii și reparării autovehiculelor – atelier reparații, vulcanizare, tinichigerie-vopsitorie, spălătorie auto, etc

**Întocmit: consilier Szfarli Zoltan
Primăria Municipiului Mediaș**

Revizie: -

Cuprins

Introducere.....	pag. 3
CAP. 1 - Identificarea unei locații. Ce aspecte trebuie avute în vedere ?.....	pag. 3
CAP. 2 - Autorizarea activității la Registrul Comerțului.....	pag. 6
CAP. 3 Avize și autorizații necesare.....	pag. 7
3.1. Autorizația de la Registrul Auto Român (RAR).....	pag. 7
3.2. Autorizația de mediu precum și alte obligații în acest domeniu.....	pag.10
3.2.1. Dotarea cu separator de uleiuri și hidrocarburi.....	pag.10
3.2.2. Gestionarea anvelopelor uzate.....	pag.11
3.2.3. Gestionarea bateriilor și acumulatorilor auto.....	pag.12
3.2.4. Gestionarea deșeurilor.....	pag.13
CAP.4 - Condiții pe care trebuie să le îndeplinească produsele și materialele de exploatare noi sau recondiționate, destinate utilizării la vehicule rutiere.....	pag.14
4.1 - Aspectele legate de protecția muncii.....	pag.16
4.2. - Aspecte legate de situațiile de urgență – P.S.I. și Protecție Civilă.....	pag.17
4.3. - Măsuri de securitate a obiectivelor, bunurilor și valorilor Registrul Național al Evaluatorilor de Risc la Securitatea Fizică.....	pag.21
4.4. - Monitorizare cu camere video.....	pag.21
4.5. - Autorizație de gospodărire a apelor, când este necesară?.....	pag.21
4.6 - Obținerea acordului de funcționare din partea primăriei locale.....	pag.22

INTRODUCERE

Acest ghid conține informații cu caracter public și nu substituie sub nicio formă prerogativele altor instituții cu competențe în domeniu și totodată specificăm în mod expres faptul că informația cuprinsă în acesta nu reprezintă activitate de consultață juridică. Datorită deselor schimbări legislative, este posibil ca în decursul unei perioade de timp de la redactarea acestuia, unele informații să nu mai fie de actualitate, astfel încât este recomandat oricărei persoane care se informează din această lucrare, să verifice ulterior în ce măsură informațiile respective și-au păstrat autenticitatea în timp.

Dezvoltarea permanentă a parcului auto existent la nivel național a creat premisa creșterii business-urilor inițiate în domeniul întreținerii și reparării autovehiculelor, în momentul actual, chiar în condițiile în care numărul operatorilor economici care activează în acest segment al prestărilor de servicii a cunoscut o creștere semnificativă, un viitor antreprenor poate avea succes în condițiile în care raportul pret – calitate este unul competitiv, dovedește operativitate și punctualitate, cunoscând faptul că aceste atribute au un rol esențial în reușita unui business în sectorul prestărilor de servicii.

Parcursul acestui ghid oferă viitorului antreprenor o imagine de ansamblu asupra principalilor pași de urmat în vederea deschiderii unui atelier de reparații auto, vulcanizări, spălătorii, vopsitorii auto, a avizelor și autorizațiilor necesare, cunoscând faptul că nu toate activitățile enumerate anterior urmează aceleași proceduri de autorizare, spre exemplu deschiderea unei spălătorii auto nu necesită autorizarea din partea Registrul Auto Român (RAR) dar în schimb necesită autorizație de mediu, un service auto necesită autorizare din parte RAR fără a necesita autorizație de mediu decât în cazul în care deține și stație de vopsire, deschiderea unei vulcanizări nu necesită atestarea capacității profesionale a conducătorului atelierului, toate aceste aspecte precum și o întreagă gamă de informații utile viitorilor antreprenori fiind conținute în cuprinsul acestui ghid. Trebuie menționat faptul că conținutul acestui ghid nu are un caracter exhaustiv și anume nu epuizează pe de-a întregul toate obligațiile legale, scop pe care de altfel autorul nici nu și l-a propus, menirea acestuia fiind acela de a ajuta un potențial antreprenor în a-și contura o imagine de ansamblu în ceea ce privește inițierea unui business în acest domeniu de activitate.

Cap. 1 Identificarea unei locații. Ce aspecte trebuie avute în vedere ?

Dacă identificarea unor locații amplasate într-un vad comercial cât mai bun reprezintă un deziderat pentru orice antreprenor acest fapt având o relevanță deosebită în special în cazul comerțului, în cazul prestărilor de servicii precum service-uri auto, un vad comercial bun, reprezentat spre exemplu de o arteră cu trafic auto intens, nu garantează automat și succesul business-ului respectiv, acest fapt fiind influențat și de o serie de alți factori interni precum profesionalismul și operativitatea de care dau dovadă angajații, prețul manoperei și nu în ultimul rând așa menționa punctualitatea și onorarea la timp a lucrărilor asumate, aspecte ce un rol important în acest gen de business.

Când avem în vedere identificarea unei locații pentru deschiderea unui service, spălătorii sau vopsitorii auto, întrucât activitatea respectivă creează premisa unui potențial disconfort locuitorilor din vecinătate, pe lângă vadul comercial este absolut necesar să avem în vedere o serie de alți factori cu implicații directe asupra procesului de autorizare și asupra cărora ne vom opri în rândurile de mai jos.

Cu excepția situației în care deschideți acest tip de business într-un spațiu în care a funcționat anterior exact același tip de activitate, fapt care vă conferă o simplificare a procedurilor de autorizare, în restul situațiilor, în momentul când ați identificat un spațiu/teren unde doriți să efectuați investiția, înaintea oricărui alt demers întreprins în acest sens este indicat să vă interesați în prealabil asupra unor aspecte legale care dacă nu sunt cunoscute la momentul oportun vă pot crea probleme majore atât în procesul de autorizare cât și ulterior în timpul derulării business-ului respectiv. De ce anume trebuie să ținem cont în acest proces vă este prezentat în continuare și anume:

- a) Conform art. 5 din Anexa cuprinsă în Ordinul nr. 119/2014, pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, unitățile de prestări servicii, precum spălătorii auto, ateliere mecanice, tinichigerii etc., care pot crea riscuri pentru sănătate sau disconfort pentru populație prin producerea de zgomot, vibrații, mirosuri, praf, fum, gaze toxice sau iritante etc., se amplasează în clădiri separate, la distanță de minimum 15 m de ferestrele locuințelor. Distanța se măsoară între fațada locuinței și perimetrul unității, reprezentând limita suprafeței unității respective. Pentru unitățile sus-menționate se asigură mijloacele adecvate de limitare a nocivităților, astfel încât să se încadreze în normele din standardele în vigoare. Chiar dacă textul cuprins la art. 5 din actul normativ mai sus menționat, nu are un caracter imperativ, folosindu-se sintagma "care pot crea riscuri", ceea ce lasă loc unei interpretări de natură juridică, pentru a elimina orice inconvenient pe linie sanitară și de mediu este mai mult decât recomandat să se respecte acea distanță prevăzută și anume, 15 metri de ferestrele celei mai apropiate locuințe.
- b) Având în vedere faptul că construcția/ amenajarea unui service- spălătorii-vopsitorii auto, implică accesul la un drum public cu implicații asupra modificării elementelor geometrice a drumului, crearea de noi căi de acces sau alte intervenții asupra drumului public, aceste lucrări pot fi executate doar în baza acordului prealabil a administratorului drumului respectiv (CNADNR, Consilii Județene, Consilii Locale, în funcție de categoria drumului respectiv) și după obținerea autorizației de amplasare și/sau de acces în zona drumului public, în conformitate cu prevederile cuprinse în O.G. nr.43/1997, privind regimul drumurilor, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile aferente fiind în sarcina celui care a solicitat modificările, cu respectarea legislației în vigoare privind autorizarea executării construcțiilor. Dacă investiția se dorește a fi exteriorul localităților, conform aceluiași act normativ, se interzice amplasarea oricăror construcții care generează un trafic suplimentar la o distanță mai mică de 50,0 m de la marginea părții carosabile în cazul autostrăzilor, al drumurilor expres și al drumurilor internaționale "E", respectiv de 30,0 m pentru celelalte drumuri de interes național și județean. Este foarte indicat să vă interesați în prealabil începerii investiției, asupra condițiilor impuse de administratorul drumului pentru

obținerea autorizației de amplasare și/sau de acces în zona drumului public, efectuarea investiției fără acest document (care de regulă este menționat în certificatul de urbanism eliberat anterior autorizației de construcție) va pune beneficiarul lucrării/obiectivului în situația să desființeze pe cheltuiala sa lucrările și să restabilească continuitatea elementelor geometrice în zona drumului deschis circulației publice, în caz contrar, administratorul drumului poate desființa lucrările respective sau poate închide căile de acces pe cheltuiala sa, urmând să facă demersuri pentru recuperarea cheltuielilor în conformitate cu reglementările în vigoare.

- c) Având în vedere natura activității desfășurate în cadrul unui service-spălătorii-vopsitorii auto, care poate produce disconfort pentru populație, prin producerea de zgomot, vibrații, mirosuri, praf, fum, gaze toxice sau iritante, etc, după ce ați localizat un anumit amplasament (cu sau fără construcții) în care doriți să inițiați un asemenea business, este indicat să vă interesați la primăria locală, în prealabil efectuării oricărui altui demers, dacă reglementările cuprinse în Regulamentul Local de Urbanism aprobat la nivelul comunei, orașului, municipiului în cauză, admit în acea zonă/subzonă această funcțiune (service auto), indici admisibili, condiții de amplasament, interdicții și condiționări, precum și orice alte condiții impuse prin acesta și care afectează în mod direct realizarea investiției respective.
- d) Așa cum am menționat la începutul acestui capitol, cu excepția cazului în care inițiați acest tip de business într-un spațiu în care a funcționat anterior exact același tip de activitate, fapt care vă conferă o simplificare a procedurilor de autorizare, în celelalte cazuri, cu certitudine veți avea nevoie să efectuați modificări constructive necesare în vederea autorizării activității de către instituțiile abilitate, caz în care sunteți nevoiți să solicitați și să obțineți autorizația de construcție, eliberată de administrația publică locală, în conformitate cu prevederile Legii nr.50/1991, privind autorizarea lucrărilor în construcții. Conform prevederilor art.27 din Ord. 839/2009, cu modificările și completările ulterioare, prin care se aprobă normele de aplicare a Legii nr. 50/1991, în D.T.A.C. (documentația tehnică care stă la baza eliberării autorizației de construcție) va fi cuprins și acordul vecinilor de parcelă – autentificat notarial, situație care din practica întâlnită, poate constitui un real impediment în realizarea investiției respective și care în unele cazuri nu poate fi rezolvată decât pe calea instanțelor de judecată. În consecința celor menționate anterior, acordul vecinilor de parcelă reprezintă un aspect important de analizat și de luat în considerare în procesul decizional cu privire la stabilirea amplasamentului unde vom realiza investiția/ amenajarea respectivă.

Cap. 2 - Autorizarea activității la Registrul Comerțului

Înainte de a proceda la autorizarea activității la Oficiul Național al Registrului Comerțului prin punctele sale teritoriale, este absolut necesar să aveți înființată deja o societate comercială sau o întreprindere individuală/persoană fizică/ întreprindere familială, aspecte ce pot fi consultate pe larg la Cap. 4 din lucrarea ”Ghid privind deschiderea unui restaurant, bar, pizzerie, fast-food sau altor tipuri de unități de alimentație publică”, publicată în data de 15.04.2016 și pe care o puteți găsi cu un simplu “search” pe Google.

Activitatea desfășurată în cadrul service-urilor/vulcanizărilor/spălătoriilor/vopsitoriilor auto se încadrează conform Ordinului nr.337/2007, privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN, în grupa 4520 - Întreținere și reparare a autovehiculelor, în care se includ activități precum: reparații mecanice; reparații electrice; reparația sistemelor electronice de injecție; întreținerea uzuală; reparații ale caroseriei; reparații ale unor piese ale motorului; spălare, lustruire, etc; vopsire; repararea parbrizelor; repararea scaunelor din autovehicule; repararea, montarea sau înlocuirea anvelopelor și a camerelor de aer; tratamentul antirugina; instalarea de piese și accesorii opționale care nu fac parte din procesul de fabricație.

În multe cazuri, în scopul diversificării surselor de venit, antreprenorii îmbină activitatea de bază (cod CAEN 4520) cu alte activități precum activitatea de comercializare de piese și accesorii auto - cod CAEN 4532, de servire a unor băuturi răcoritoare, cafea sau chiar gustări – cod CAEN 5610 sau 5630, comercializarea de produse prin automate de vândut produse – cod CAEN 4799, comercializarea altor produse alimentare sau nealimentare activitate care se poate realiza în baza codului CAEN 4711, în toate aceste cazuri existând obligația autorizării activităților menționate anterior la Registrul Comerțului. Având în vedere că pentru activitatea prevăzută de codurile CAEN 5610 și 5630 se achită anual primăriilor locale, o taxă prevăzută de art. nr.475, alin. (3) și (4) din Legea nr.227/2015, privind Codul Fiscal, este important să se cunoască cu exactitate ce tip de activitate desfășurați - comerț sau alimentație publică și în acest sens recomand a se vedea Capitolul 1 din Ghidul privind deschiderea unui restaurant, bar, pizzerie, fast-food sau altor tipuri de unități de alimentație publică, prin parcurgerea căruia vă veți forma o imagine mai concretă asupra codurilor CAEN necesare a le autoriza.

Cap. 3 - Avize și autorizații necesare

După ce ați identificat spațiul corespunzător, dispuneți deja de o formă de organizare a activității și ați autorizat activitatea la Registrul Comerțului conform celor menționate la capitolele anterioare veți avea nevoie să utilizați atelierul cu echipamentele/utilajele necesare, dotările minime în funcție de operațiunile pe care o să le executați, fiind menționate în tabelul 1 al Anexei 3 din Ordinul nr. 1.022/2013 și ulterior parcurgerii acestor etape, este necesar să obțineți o serie de avize și autorizații printre care se regăsesc:

3.1. Autorizația de la Registrul Auto Român (RAR)

Pentru deschiderea unei spălătorii auto nu este necesară această autorizație în schimb serviciile de reparații pentru vehicule rutiere care implică înlocuirea și/sau recondiționarea de componente la ansamblurile și sistemele constructive și funcționale care pot afecta siguranța circulației și poluarea mediului ambiant și serviciile de reglare a acestor sisteme, se pot presta numai de către operatorii economici care au capacitatea tehnică adecvată și care, în urma unei evaluări, au fost autorizați de către RAR, organismul tehnic desemnat în acest sens de Ministerul Transporturilor. Autorizația tehnică se acordă agenților economici care îndeplinesc condițiile de dotare, documentație tehnică și tehnologii corespunzătoare, au angajat personal calificat corespunzător lucrărilor pe care le execută, iar conducătorul activităților (atelierului) îndeplinește condițiile de onorabilitate și de capacitate profesională, această activitate fiind reglementată la nivel național prin prevederile cuprinse în O.G. nr.82/2000, cu modificările și completările ulterioare și Ordinul nr.2131/2005, cu modificările și completările ulterioare. Activitățile pentru care este obligatorie deținerea autorizației tehnice eliberate de RAR sunt menționate în Anexa 1 din Ordinul nr. 1.022/2013, care modifică și completează Ordinul nr.2131/2005, pentru aprobarea Reglementărilor privind autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități de reparații, de întreținere, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, precum și de dezmembrare a vehiculelor scoase din uz - RNTR 9.

În vederea autorizării operatorul economic se va adresa reprezentanței RAR solicitând evaluarea capacității sale tehnice și va depune în acest sens un dosar conținând următoarele documente:

- cerere-tip de autorizare, al cărei model este prevăzut în anexa 2;
- chestionar de autoevaluare, al cărui model este prevăzut în anexa 3.
- copie a documentelor care să ateste funcționarea legală a operatorului economic, din care să rezulte ca are ca obiect de activitate și activitățile pentru care solicita autorizarea la punctele de lucru.
- copia certificatului de atestare a capacității profesionale a conducătorului atelierului în domeniul reparației și/sau reglării funcționale a vehiculelor rutiere, a atelierelor de dezmembrare a vehiculelor scoase din uz precum și în domeniul înlocuirii de șasiuri și/sau caroserii ale vehiculelor rutiere, **cu excepția atelierelor care desfășoară activități de înlocuire materiale de exploatare, de înlocuire și reparare anvelope și camere de aer, de**

echilibrat roti, de înlocuire a sistemului de evacuare gaze arse motor - tobe esapament fără sisteme catalitice.

Pe baza datelor din documentele dosarului de autorizare, RAR va stabili durata auditului (exprimată în zile-om audit), costul evaluării, va elabora și va transmite solicitantului propunerea de contract pentru autorizare și supraveghere, auditul capacității tehnice efectuându-se la fiecare din atelierul solicitantului, urmărindu-se îndeplinirea de către solicitant a condițiilor minime prevăzute în Anexa 4 din Ordinul nr.2131/2005, cu modificările și completările ulterioare.

În procesul de auditare a capacității tehnice, RAR are în vedere următoarele aspecte:

1. condițiile de onorabilitate a conducătorului operatorului economic, consemnate prin cazierul judiciar;
2. existența spațiilor adecvate pentru:
 - amplasarea vehiculelor și/sau produselor ce urmează a fi sau au fost reparate, reconditionate sau reglate;
 - depozitarea și evidența materialelor și produselor de schimb necesare procesului de reparare sau de recondiționare;
 - efectuarea lucrărilor de reparare, întreținere, recondiționare și/sau de reglare funcțională;
3. existența posibilității ca beneficiarul să asiste vizual la solicitarea acestuia, într-un spațiu special amenajat, în condiții de siguranță, separat de spațiul de lucru, în mod direct sau prin intermediul unui sistem video, la modul în care sunt executate activitățile, în care sunt utilizate piesele, ansamblele și materialele și în care este efectuată manopera.
4. existența echipamentelor generale, a liniilor tehnologice, a sculelor, dispozitivelor mijloacelor de diagnosticare, de verificare/ măsurare pe fluxul tehnologic și de verificare a calității lucrărilor, necesare desfășurării activităților pentru care se solicită autorizarea, menționate în tabelul 1 din anexa 4 al Ordinul nr. 1.022/2013, care modifică și completează Ordinul nr.2131/2005.
5. evidența efectuării inspecțiilor finale, pentru activitățile prevăzute în anexa 1, pct. A1, A2 și A3 (din Ordinul nr. 1.022/2013), conform metodologiei prevăzute aprobate prin Ordinul nr. 2.133/2005, cu modificările și completările ulterioare, cu utilizarea echipamentelor proprii prevăzute în tabelul 1 din anexa 4.
6. documentele de atestare a calificării, instruirii și experienței în muncă a personalului angajat pentru activitățile efectuate;
7. constatările personalului desemnat pentru efectuarea diagnosticării preliminare și stabilirea operațiilor ce urmează a fi efectuate, stabilirea consumului de piese de schimb și materiale implicate, întocmirea devizului și a notei de comandă etc.;
8. respectarea prevederilor legale privind stabilirea și acordarea garanției pentru produsele reparate, reconditionate sau înlocuite și lucrările efectuate;
9. existența procedurilor de tratare a reclamațiilor;
10. existența Registrului contestațiilor.

Evaluarea capacității tehnice și autorizarea operatorilor economici care desfășoară activitate de modificări constructive și/sau reconstrucția vehiculelor rutiere sau care desfășoară activități de reparare, recondiționare, montare, verificare și/sau etalonare a produselor utilizate la vehiculele rutiere (instalații audio- video, de alarmă, de climatizare,

etc), urmează în general aceiași reguli de procedură ca cele menționate anterior, cu unele excepții, acestea putând fi consultate la Capitolul III ȘI IV din Ordinul nr. 2131/2005.

După cum se observă din cele menționate anterior, în vederea obținerii autorizației de la ARR, printre documentele necesare se regăsește și certificatul de atestare a capacității profesionale a conducătorului atelierului în domeniul reparării și/sau reglării funcționale a vehiculelor rutiere, în domeniul înlocuirii de șasiuri și/sau caroserii ale vehiculelor rutiere, cu excepția atelierelor care desfășoară activități de înlocuire a materialelor de exploatare, de înlocuire și reparare anvelope și camere de aer, de echilibrat roți, de înlocuire a sistemului de evacuare gaze arse motor - tobe esapament fără sisteme catalitice. Conform prevederilor Ordinului nr. 2131/2005, completat și modificat prin Ordinul nr.1022/2013, nivelul minim de pregătire pentru persoana care conduce atelierul, în funcție de activitățile executate, este absolvent al școlii profesionale sau al liceului tehnic în meseriile de mecanic auto, electromecanic auto, tinichigiu auto, electronist sau în alte calificări din domeniul tehnic cu o vechime de minimum 3 ani în activitate. În acest caz, conducătorul atelierului trebuie să posede un certificat de atestare a capacității profesionale în domeniul construcției și reparării de vehicule rutiere, eliberat de RAR, în urma frecventării unui curs și a absolvirii unui examen de verificare a cunoștințelor.

Persoanele cu studii superioare în domeniul tehnic cu o vechime minimă de 2 ani în activitate, pot conduce ateliere în care se desfășoară activități prin care se pot influența parametrii constructivi, funcționali și de calitate ai vehiculelor rutiere și primesc un certificat de atestare pe baza diplomei de absolvire, fără participarea la curs și susținerea examenului.

Persoanele cu studii superioare în alte domenii decât cel tehnic cu o vechime de minimum 3 ani în activitate vor frecventa un curs de instruire cu susținerea examenului de absolvire în cadrul RAR, în vederea obținerii certificatului de atestare a capacității profesionale.

Valabilitatea certificatelor de atestare este de 3 ani și se va prelungi în condițiile menționate anterior.

Ideea ce se desprinde din reglementările menționate mai sus este reprezentată de faptul a că în cazul în care nu dispuneți de calificarea necesară și/sau vechimea corespunzătoare veți fi obligat să angajați o persoană care îndeplinește aceste condiții și care va conduce atelierul, aceasta fiind obligată de a obține certificatul de atestare profesională eliberat de RAR.

Agenții economici care desfășoară activități specifice în termenul de garanție a vehiculelor noi, trebuie să dețină și abilitarea din partea producătorului vehiculului rutier respectiv sau din partea reprezentantului autorizat al acestuia.

Condițiile tehnice pentru evaluarea capabilității tehnice și autorizarea operatorilor economici care executa lucrări de montare/revizii tehnice/reparații ale instalației de alimentare cu GPL a motoarelor autovehiculelor, sunt prevăzute în Ordinul nr.229/2003, pentru aprobarea Reglementărilor privind modificarea sistemelor de alimentare a motoarelor autovehiculelor, care au fost omologate pentru circulația pe drumurile publice din România cu un anumit carburant prevăzut de constructor, pentru funcționarea și cu gaze petroliere lichefiate (GPL) și autorizarea agenților economici care executa montarea, reviziile tehnice și repararea instalațiilor de alimentare a motoarelor cu GPL - RNTR-6, cu modificările și completările ulterioare.

Condițiile tehnice pentru evaluarea capabilității tehnice și autorizarea operatorilor economici care montează, repară și verifică tahografe și limitatoare de viteză, se face conform prevederilor Ordinului nr. 181/2008, pentru aprobarea Reglementărilor privind condițiile de

montare, reparare și verificare a tahografelor și a limitatoarelor de viteză, precum și de autorizare a operatorilor economici care desfășoară astfel de activități - RNTR 8, cu modificările și completările ulterioare. Tahografele și limitatoarele de viteză pot fi montate numai dacă sunt omologate și îndeplinesc condițiile prevăzute în H.G. nr.899/2003, privind stabilirea condițiilor referitoare la aprobarea de model pentru aparatul de control în transporturile rutiere, la omologarea de tip a limitatoarelor de viteza, precum și a condițiilor de montare, reparare, reglare și verificare a aparatelor de control în transporturile rutiere și a limitatoarelor de viteza, cu modificările și completările ulterioare.

3.2. Autorizația de mediu precum și alte obligații în acest domeniu

Aspectele legate de mediu intră în atribuțiile Agenției Naționale de Protecția Mediului Sibiu care asigură implementarea politicilor, strategiilor și legislației în domeniul protecției mediului la nivel județean precum și a Gărzii Naționale de Mediu, Comisariatul Sibiu, care asigură verificarea respectării normelor legale aplicabile în acest domeniu.

Conform prevederilor Ordinului nr.1798/2007, pentru spălătoriile auto și pentru atelierele în cadrul cărora funcționează stații de vopsire auto, este necesar solicitarea și obținerea autorizației de mediu de la Agențiile Județene de Protecția Mediului în raza căruia funcționează unitatea respectivă.

3.2.1. Dotarea cu separator de uleiuri și hidrocarburi

Activitățile de întreținere și reparații a autovehiculelor inclusiv spălătoriile auto, prin activitatea cărora se pot genera scurgeri de uleiuri care pot pătrunde în sistemele de canalizare, necesită dotarea cu un **separator de uleiuri și hidrocarburi**. Această obligație derivă din prevederile art. 4 și 5 a **H.G. nr. 235/2007**, cu modificările și completările ulterioare. Separatoarele sunt folosite la separarea uleiurilor neemulsionate prezente în apele uzate, înainte de deversarea acestora în canalizarea publică sau în apele de suprafață.

Generatorii de uleiuri uzate au următoarele obligații:

- a) să asigure colectarea separată a întregii cantități de uleiuri uzate generate, conform prevederilor anexei nr. 1 din H.G. nr. 235/2007 și stocarea corespunzătoare până la predare;
- b) să asigure valorificarea întregii cantități de uleiuri uzate sau eliminarea acestora care nu mai pot fi valorificate prin mijloace proprii, dacă acest lucru este posibil și dacă sunt autorizați în acest sens, sau să predea uleiurile uzate operatorilor economici autorizați să desfășoare activități de colectare, valorificare și/sau de eliminare;
- c) să livreze uleiurile uzate însoțite de declarații pe propria răspundere, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 din H.G. nr. 235/2007, operatorilor economici autorizați să desfășoare activități de colectare, valorificare și/sau de eliminare a uleiurilor uzate;
- d) să păstreze evidența privind uleiul proaspăt consumat, precum și cantitatea, calitatea, proveniența, localizarea și înregistrarea stocării și predării uleiurilor uzate, potrivit prevederilor lit. b);
- e) să raporteze semestrial și la solicitarea expresă a autorităților publice teritoriale pentru protecția mediului competente informațiile prevăzute la lit. d).

În cazul în care pe amplasamentul unde funcționează atelierul auto se desfășoară și activități de comercializare de piese, accesorii și alte materiale de exploatare printre care și uleiuri de motor și de transmisie, este obligatoriu să se respecte următoarele :

a) sa amenajeze în incinta un spațiu de colectare a uleiurilor uzate sau într-o zona aflată la o distanță acceptabilă pentru clienți și sa asigure colectarea cu titlu gratuit a acestora pentru tipurile de uleiuri comercializate;

b) sa predea uleiurile uzate colectate importatorilor și producătorilor care au introdus pe piață tipurile respective de ulei.

c) sa afișeze la loc vizibil indicatoare privind amplasarea spațiilor de colectare.

Colectarea uleiurilor uzate de cei care le comercializează poate fi realizat și prin terți care sunt situați la o distanță acceptabilă pentru clienți și sunt autorizați în acest sens.

Uleiurile de motor și de transmisie destinate comercializării trebuie sa aibă inscripționat pe ambalaj următorul text:

"Acest ulei trebuie predat unui colector autorizat după utilizare! Este interzisă amestecarea acestui ulei cu solvenți, lichid de frana și lichid de răcire. Este interzisă utilizarea acestuia drept carburant în amestec cu motorina.

Acest produs după utilizare are codul, conform H. G. nr. 856/2002 privind evidenta gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, și se încadrează în categoria de colectare

3.2.2. Gestionarea anvelopelor uzate

Gestionarea anvelopelor uzate este reglementată pe plan național prin H.G. nr. 170/2004, privind gestionarea anvelopelor uzate și Ordinul nr. 386/2004, pentru aprobarea Normelor privind procedura și criteriile de autorizare a activității de gestionare a anvelopelor uzate, cu modificările și completările ulterioare.

Atelierele în cadrul cărora se desfășoară operațiuni de înlocuire anvelope uzate, au o serie de obligații în legătura cu anvelopele înlocuite și anume:

a) să nu le abandoneze pe sol, prin îngropare, în apele de suprafață și ale mării teritoriale;

b) să nu le incinereze decât în condițiile prevăzute în Legea nr.278/2013, privind emisiile industriale.

c) să le predea persoanelor juridice care comercializează anvelope noi și/sau anvelope uzate destinate reutilizării ori persoanelor juridice autorizate să le colecteze și/sau să le valorifice conform legislației în vigoare.

Dacă în cadrul atelierului/service-ului se desfășoară și activitatea de comercializare a anvelopelor noi și/sau anvelope uzate destinate reutilizării, operatorii economici în cauză sunt obligați să respecte următoarele:

a) să preia anvelopele uzate de același tip și în aceeași cantitate cu cele comercializate, aduse de cumpărătorul final;

b) să asigure capacități de depozitare corespunzătoare pentru anvelopele uzate preluate;

c) să predea anvelopele uzate preluate persoanelor juridice care introduc pe piață anvelope noi și/sau anvelope uzate destinate reutilizării ori persoanelor juridice către care acestea au transferat obligațiile și care sunt autorizate de Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor din cadrul Ministerului Economiei și Comerțului. Anvelopele cărora li se aplică prevederile de mai sus sunt de tipul:

1. Anvelope pentru motociclete, motorete, motoscutere și biciclete
2. Anvelope pentru aeronave
3. Anvelope pentru autoturisme de oraș, autoturisme de teren, microbuze și autoutilitare
4. Anvelope pentru autocamioane, autospeciale, autobuze, troleibuze, remorci și semiremorci auto
5. Anvelope pentru tractoare și mașini agricole
6. Anvelope pentru mașini și utilaje pentru construcții și exploatarea miniere

3.2.3. Gestionarea bateriilor și acumulatorilor auto

Gestionarea bateriilor și acumulatorilor auto este reglementată la nivel național de prevederile cuprinse în H.G. nr.1132/2008, privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare.

Unitățile care prestează servicii de înlocuire a acumulatorilor auto sunt obligate, în cazul în care clienții lasă în custodia lor acumulatorii înlocuiți, să-i depoziteze în spații special amenajate și asigurate pentru prevenirea scurgerilor necontrolate și să-i predea ulterior unui operator economic care este autorizat să execute colectarea acestora.

Dacă în cadrul service-ului auto se realizează și activitatea de comercializare a acumulatorilor auto, respectivul operator economic este obligat să respecte următoarele:

- a) să afișeze la loc vizibil anunțul cu următorul conținut: "Predați bateriile și acumulatorii auto în vederea valorificării".
- b) să aplice **sistemul "depozit"** asupra prețului de vânzare al bateriilor și acumulatorilor auto, care reprezintă 10% din prețul de vânzare dacă cumpărătorul nu predă o baterie sau un acumulator auto uzat în momentul achiziționării unuia nou.
- c) să colecteze bateriile și acumulatorii auto de la utilizatorii finali.
- d) să depoziteze în spații special amenajate, împrejmuite și asigurate pentru prevenirea scurgerilor necontrolate, bateriile și acumulatorii auto primiți în schimbul celor vânduți.
- e) să predea bateriile și acumulatorii auto producătorilor sau unui operator economic care este autorizat să execute colectarea în numele producătorului
- f) să afișeze în mod vizibil prețul pentru o baterie sau un acumulator auto și valoarea depozitului corespunzător.
- g) să emită cumpărătorului, la vânzarea bateriei sau acumulatorului auto, o chitanță pe care să se specifice valoarea depozitului.
- h) să ramburseze cumpărătorului valoarea depozitului, pe baza chitanței emise, în cazul în care în termen de maximum 30 de zile de la data achiziționării cumpărătorul îi predă o baterie sau un acumulator auto.

3.2.4. Gestionarea deșeurilor

Operatorii economici care efectuează operațiuni de întreținere și reparații auto au obligația de a preda pentru reciclare, valorificare sau reutilizare materialele și piesele înlocuite, care constituie deșeuri, către operatorii economici autorizați, potrivit prevederilor cuprinse în **Legea 211/2011**, privind regimul deșeurilor, aceștia fiind obligați să încadreze fiecare tip de deșeu generat, în lista deșeurilor prevăzută de H.G. nr. 856/2002, privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, cu modificările și completările ulterioare.

În calitate de producători și deținători de deșeuri, atelierele de întreținere și reparații auto au următoarele obligații:

- valorificării acestora, aplicând principiile ierarhiei deșeurilor și anume:

- a) prevenirea;
- b) pregătirea pentru reutilizare;
- c) reciclarea;
- d) alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energetică;
- e) eliminarea.

precum și fără a pune în pericol sănătatea umană și fără a dăuna mediului, în special:

- a) fără a genera riscuri pentru aer, apă, sol, faună sau floră;
- b) fără a crea disconfort din cauza zgomotului sau a mirosurilor;
- c) fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.

- de a efectua operațiunile de tratare a acestora respectând principiile menționate mai sus, sau de a transfera aceste operațiuni unui operator economic autorizat care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unui operator public ori privat de colectare a deșeurilor.

- obligația să desemneze o persoană din rândul angajaților proprii care să urmărească și să asigure îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Legea 211/2011, sau să delege această obligație unei terțe persoane. Persoanele desemnate, trebuie să fie instruite în domeniul gestiunii deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, ca urmare a absolvirii unor cursuri de specialitate.

- să nu amestece diferitele categorii de deșeuri periculoase cu alte categorii de deșeuri periculoase sau cu alte deșeuri, substanțe ori materiale.

- să asigure evidența gestiunii deșeurilor pentru fiecare tip de deșeu, în conformitate cu modelul prevăzut în anexa nr. 1 la H. G. nr. 856/2002 și să o transmită anual agenției județene pentru protecția mediului, să păstreze buletinele de analiză care caracterizează deșeurile periculoase generate din propria activitate și să le transmită, la cerere, autorităților competente pentru protecția mediului. Operatorii economici sunt obligați să păstreze evidența gestiunii deșeurilor cel puțin 3 ani, cu excepția operatorilor economici care desfășoară activități de transport, care trebuie să păstreze evidența timp de cel puțin 12 luni.

Având în vedere prevederile Legii nr.249/2015, privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, atelierele de întreținere și reparații auto în calitatea de producători și detinatori de deșuri de ambalaje (cod 15.01), prevăzute în anexa nr. 2 la H. G. nr. 856/2002, privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, cu completările ulterioare, rezultate din activitatea desfășurată, au obligația valorificării/încredințării deșeurilor de ambalaje colectate selectiv către un operator economic autorizat de către autoritatea competentă pentru protecția mediului pentru valorificarea deșeurilor de ambalaje sau incinerarea acestora în instalații de incinerare a deșeurilor cu recuperare de energie. Această obligație nu se aplică în cazul returnării ambalajelor către furnizor. Conform prevederilor Legii nr.211/2011, ambalajele vor fi colectate separat, asigurându-se cel puțin colectarea separată a următoarelor categorii de deșuri: hârtie, metal, plastic și sticlă.

Substanțele periculoase pentru om și mediu cum ar fi spre exemplu freonul folosit la instalațiile de climatizare auto, sunt supuse unui regim special de reglementare și gestionare iar în conformitate cu prevederile art.28 din OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare, operatorii economici care gestionează aceste substanțe au următoarele obligații:

a) să țină evidență strictă - cantitate, caracteristici, mijloace de asigurare - a substanțelor și preparatelor periculoase, inclusiv a recipientelor și ambalajelor acestora, care intră în sfera lor de activitate, și să furnizeze informațiile și datele cerute de autoritățile competente conform legislației specifice în vigoare;

b) să elimine, în condiții de siguranță pentru sănătatea populației și pentru mediu, substanțele și preparatele periculoase care au devenit deșuri și sunt reglementate în conformitate cu legislația specifică.

c) să identifice și să prevină riscurile pe care substanțele și preparatele periculoase le pot reprezenta pentru sănătatea populației și să anunțe iminența unor descărcări neprevăzute sau accidente autorităților pentru protecția mediului și de apărare civilă.

CAP.4 - Condiții pe care trebuie să le îndeplinească produsele și materialele de exploatare noi sau recondiționate, destinate utilizării la vehicule rutiere

În vederea creșterii veniturilor generate de un business în domeniul întreținerii și reparării autovehiculelor, fie că avem în vedere un service auto, o vulcanizare, o spălătorie sau o vopsitorie auto, antreprenorul îmbină deseori activitatea de bază cu activitatea de comercializare de piese și accesorii auto și/sau diverse produse lubrifiante și de răcire iar în acest caz pe lângă autorizarea acestor activități la Registrul Comerțului (vezi CAP. II) trebuie avute în vedere anumite prevederi legale și anume:

- a) Pot fi comercializate produse sau materiale de exploatare noi, fabricate/importate în serie sau a loturilor de produse și materiale de exploatare noi din categoria celor care privesc siguranța circulației, protecția mediului, eficiența energetică și protecția împotriva furturilor vehiculelor rutiere care au fost omologate/certificate de către R.A.R. în conformitate cu prevederile cuprinse în O.G. nr.80/2000, privind omologarea și certificarea produselor și materialelor de exploatare utilizate la vehiculele rutiere, precum și condițiile de introducere pe piață și de comercializare a acestora, cu modificările și completările ulterioare și în Ordinul nr.2135/2005 pentru

aprobarea Reglementărilor privind omologarea și certificarea produselor și materialelor de exploatare utilizate la vehiculele rutiere, precum și condițiile de introducere pe piață a acestora, cu modificările și completările ulterioare.

- b) Lista produselor și materialelor de exploatare care necesită omologare sau certificare R.A.R. în vederea introducerii pe piață, destinate utilizării la vehicule rutiere, din categoria celor care privesc siguranța circulației, protecția mediului, eficiența energetică și protecția împotriva furturilor, este prevăzută la Cap. V din Ordinul nr.2135/2005, cu modificările și completările ulterioare.
- c) Lista produselor și materialelor de exploatare exceptate de la procedura de omologare sau certificare dar care trebuie să dețină omologare comunitară CE/CEE sau omologare internațională CEE-ONU este prevăzută în reglementările RNTR - 2 aprobate prin Ordinul nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare.
- d) La achiziționarea de la distribuitori, a produselor care urmează să fie comercializate, trebuie avut în vedere ca acestea să fie înscrisurate și/sau etichetate astfel încât să se poată stabili:
 - tipul și denumirea produsului;
 - producătorul și adresa acestuia/marca producătorului;
 - reprezentantul producătorului, importatorul sau distribuitorul care introduce produsul pe piață și adresa acestuia;
 - seria de fabricație/numărul lotului;
 - data fabricației;
 - documentul tehnic normativ pentru produs;
 - numărul certificatului de conformitate sau omologare;
 - termenul de garanție.

În cazul în care din motive obiective înscrisurarea/etichetarea nu se poate efectua pe produs, ea trebuie să existe pe ambalaj.

- e) Operatorul economic care comercializează produse și materiale de exploatare auto, trebuie să dețină pentru acestea, declarația de conformitate, certificatul de garanție și o copie a Certificatului/Licenței de conformitate/omologare, punerea la dispoziție a acestor documente constituind o obligație ce îi revine distribuitorului de la care se achiziționează produsele respective, operatorilor economici care le achiziționează, revenindu-le obligația ca la cererea organelor de control, să prezinte documentele menționate anterior.
- f) În cazul în care operatorul economic dispune de produse recondiționate, reparate, folosite - reutilizabile, montarea acestora pe autovehicule se face doar cu acceptul scris al beneficiarului, fiind obligatoriu ca acestea să fie achiziționate de la operatori economici autorizați și însoțite de certificate de conformitate și garanție. Nu pot fi utilizate în acest scop produsele folosite care fac parte din sistemul de direcție sau din sistemul de frânare și nici caroseriile și șasiurile, rezultate din dezmembrarea vehiculelor scoase din uz. Operatorul economic este obligat să elibereze beneficiarului certificate de garanție pentru lucrările executate, care să includă și duratele de garanție aferente produselor utilizate, în conformitate cu legislația în vigoare.

4.1 - Aspectele legate de protecția muncii - intră în atribuțiile Inspectoratului Teritorial de Muncă

Protecția muncii este reglementată la nivel național prin Legea nr. 319/2006, a securității și sănătății în muncă și prin normele metodologice de aplicare a acesteia, aprobate prin HG 1425/2006. Prevederile legii au caracter obligatoriu și se aplică angajatorilor, lucrătorilor și reprezentanților lucrătorilor.

Prin securitate și sănătate în munca (SSM), se înțelege ansamblul de activități instituționalizate având ca scop asigurarea celor mai bune condiții în desfășurarea procesului de munca, apărarea vieții, integrității fizice și psihice, sănătății lucrătorilor și a altor persoane participante la procesul de munca.

Operatorii economici, înregistrați la Registrul Comerțului, se autorizează din punct de vedere al protecției muncii, în baza declarației pe proprie răspundere asumându-și responsabilitatea cu privire la legalitatea desfășurării activității din punct de vedere al securității și sănătății în muncă.

Organizarea activităților de prevenire și protecție este realizată de către angajator, în următoarele moduri:

a) prin asumarea de către angajator, în condițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr.319/2006, a atribuțiilor pentru realizarea măsurilor prevăzute de lege;

b) prin desemnarea unuia sau mai multor lucrători pentru a se ocupa de activitățile de prevenire și protecție;

c) prin înființarea unuia sau mai multor servicii interne de prevenire și protecție;

d) prin apelarea la servicii externe de prevenire și protecție. activităților de prevenire și protecție.

În cazul întreprinderilor cu până la 9 lucrători inclusiv, angajatorul poate efectua activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) activitățile desfășurate în cadrul întreprinderii nu sunt dintre cele prevăzute în anexa nr. 5 din lege.

b) angajatorul își desfășoară activitatea profesională în mod efectiv și cu regularitate în întreprindere și/sau unitate.

c) angajatorul a urmat cel puțin un program de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu o durată minimă de 40 de ore, fapt care se atestă printr-un document de absolvire a programului de pregătire.

În cazul întreprinderilor care au un nr. de angajați cuprins între 10 și 49 inclusiv, angajatorul poate efectua activitățile din domeniul securității și sănătății în muncă, cu respectarea condițiilor menționate anterior doar în măsura în care riscurile identificate nu pot genera accidente sau boli profesionale cu consecințe grave, ireversibile, respectiv deces ori invaliditate.

În situația în care nu sunt îndeplinite aceste condiții, angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători ori poate organiza serviciul intern de prevenire și protecție și/sau poate să apeleze la servicii externe, în condițiile legii.

Având în vedere că nerespectarea reglementărilor legale în domeniul SSM, se sancționează cu amenzi contravenționale în quantum ridicat, pentru o mai bună cunoaștere a acestui domeniu este necesar ca viitorul antreprenor, în calitatea sa de angajator, pe lângă actele normative menționate anterior, să se informeze și asupra prevederilor cuprinse în:

- Ordinul nr. 508/2002, privind aprobarea Normelor generale de protecția muncii
- H.G. nr.355/2007, privind supravegherea sănătății lucrătorilor
- H.G. nr.1048/2006, privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de munca
- H.G. nr. 1091/2006, privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru locul de munca
- H.G. nr.1146/2006, privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea în munca de către lucrători a echipamentelor de munca
- Pentru atelierele de reparații și întreținere auto – NSSM nr.8 - Normele Specifice de Securitate a Munci, la adresa : <http://iprotectiamuncii.ro/norme-protectia-muncii/nssm-45> , aprobate prin Ordinul nr.55/1997, acestea având caracter voluntar, fapt stipulat prin H.G. 504/2004.

4.2. - Aspecte legate de situațiile de urgență – P.S.I. și Protecție Civilă Inspectoratul pentru Situații de Urgență organizat la nivelul fiecărui județ

Reprezentantul operatorului economic trebuie să rețină faptul că în domeniul - Situațiilor de Urgență (SU), care include prevenirea și stingerea incendiilor (PSI) precum și protecția civilă (PC), are o serie de obligații, în conformitate cu prevederile Legii nr. 307/2006, privind prevenirea și stingerea incendiilor, a Ordinului nr.3/2011, pentru aprobarea Normelor metodologice de avizare și autorizare privind securitatea la incendiu și protecția civilă, a Normelor generale de apărare împotriva incendiilor, aprobate prin Ordinul nr.163/2007 și a celorlalte acte normative aplicabile în domeniu, iar în ceea ce privește protecția civilă, Legea nr. 481/2004, privind protecția civilă. Aceste obligații, în cazul în care nu sunt respectate, pot atrage după sine aplicarea unor sancțiuni contravenționale și suspendarea activității în cazul nerespectării anumitor prevederi pe linie psi, de către instituțiile abilitate.

Atenție! Prin Legea nr.33/2016, care aprobă O.U.G. nr. 52/2015 (prin care s-a modificat și completat Legea nr.307/2006, privind apărarea împotriva incendiilor), în cazul unei unități care intră sub incidența prevederilor H.G. 1739/2006 și a fost pusă în funcțiune fără a deține autorizație de securitate la incendiu, persoanele responsabile au obligația să obțină respectiva autorizație până la data de 31.12.2016. Până la obținerea autorizației de securitate la incendiu, funcționarea unității este permisă, angajând însă răspunderea exclusivă a operatorului economic în cauză, iar în cazul în care personalul împuternicit de la ISU, constată încălcarea gravă a cerinței de securitate la incendiu (a se vedea H.G. nr.915/2015), poate dispune oprirea funcționării unității respective.

Vom detalia mai jos câteva din cerințele pe care un operator economic este obligat să le îndeplinească cu privire la situațiile de urgență, cu mențiunea că este foarte indicat ca întreprinzătorul să se informeze asupra obligațiilor ce îi revin, direct de la Inspectoratul pentru Situații de Urgență ” organizat la nivelul fiecărui județ sau prin contractarea unor servicii de consultanță oferite de firmele de profil.

Întrucât acest subiect este amplu dezbătut în rândul comercianților, mai ales după tragedia petrecută în Clubul Colectiv, vom menționa câteva aspecte și acte normative relevante pentru comercianți din acest punct de vedere. În primul rând trebuie menționat faptul că indiferent dacă spațiul unde se desfășoară activitatea, face sau nu obiectul eliberării

autorizației de securitate la incendiu, comerciantul este obligat conform prevederilor legale, să respecte o serie dispoziții legale privind apărarea împotriva incendiilor. Astfel există norme generale de apărare împotriva incendiilor, care se aplică oricărui tip de activitate, aprobate prin Ordinul nr.163/2007, cu modificările ulterioare, iar în funcție de specificul activității, sunt aplicabile pe lângă normele generale, norme specifice unui anumit tip de activitate, în acest sens pentru activitatea de întreținere și reparații auto fiind aplicabil Ordinul nr.211/2010, pentru aprobarea Dispozițiilor generale de apărare împotriva incendiilor la ateliere și spații de întreținere și reparații.

Patronii și managerii operatorilor economici sunt obligați să asigure instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență în conformitate cu prevederile cuprinse în Ordinul nr. 712/2005, cu modificările și completările ulterioare, pentru aprobarea Dispozițiilor generale privind instruirea salariaților în domeniul situațiilor de urgență.

În unele situații, prevăzute de Ordinul nr. 106/2007, pentru aprobarea Criteriilor de stabilire a consiliilor locale și operatorilor economici care au obligația de a angaja cel puțin un cadru tehnic sau personal de specialitate cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor, operatorii economici au obligația de a angaja cel puțin un cadru tehnic sau personal de specialitate cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor. Această obligație se poate aplica și service-urilor auto în cazul în care activitatea se desfășoară într-una dintre următoarele situații:

- clădiri civile din categoriile de importanță excepțională și deosebită (A/B), încadrate conform reglementărilor tehnice specifice, indiferent de aria construită, regimul de înălțime sau destinație;
- clădiri cu suprafața desfășurată mai mare de 1.000 mp;

Operatorii economici care nu se încadrează în criteriile menționate mai sus, au obligația să desemneze, în condițiile legii, persoane care să îndeplinească prin cumul atribuțiile privind apărarea împotriva incendiilor ori să încheie contract cu persoane fizice sau juridice autorizate conform legii.

În ceea ce privește utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz stingătoarelor de incendiu, operatorul economic are o serie de obligații cuprinse în **Normele Tehnice**, privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu, publicate în Monitorul Oficial nr. 803/2015.

Pentru operatorii economici de interes sunt și prevederile cuprinse în H.G. nr.915/2015, privind stabilirea criteriilor pentru oprirea funcționării ori utilizării construcțiilor sau amenajărilor determinate de încălcarea gravă a cerinței de securitate la incendiu în ceea ce privește periclitatea vieții ocupanților și forțelor de intervenție, neasigurarea stabilității elementelor portante, respectiv a limitării propagării focului și fumului în interiorul edificiului și la vecinătăți. Conform acestui act normativ, în urma verificărilor efectuate de personalul inspectoratelor pentru situații de urgență, dispunerea măsurii complementare de oprire a funcționării ori utilizării construcțiilor sau amenajărilor, autorizate din punctul de vedere al securității la incendiu, cu aria desfășurată mai mare de 200 mp, având destinația de comerț, cultură sau turism, se realizează în oricare dintre următoarele situații:

- a) depășirea cu mai mult de 10% a numărului de utilizatori pentru care s-a acordat autorizația de securitate la incendiu;
- b) depășirea numărului de niveluri supraterane față de valoarea de referință admisă pentru clădirile cu nivelul V de stabilitate la incendiu/gradul de rezistență la foc;

c) desființarea unei căi de evacuare atunci când, potrivit reglementărilor tehnice specifice, se impun două sau mai multe căi de evacuare, în concordanță cu valoarea de referință;

d) reducerea prin elemente de construcție, cu mai mult de 25% din valoarea de referință a înălțimii/lățimii căilor de evacuare, în condițiile în care deficiența nu poate fi înlăturată pe timpul controlului;

e) desființarea instalațiilor/sistemelor de stingere a incendiilor ori de detectare, semnalizare și avertizare a incendiului;

f) desființarea instalațiilor/sistemelor de desfumare ori a instalațiilor de iluminat de securitate pentru evacuare.

Disponerea măsurii complementare de oprire a funcționării ori utilizării construcțiilor sau amenajărilor care nu au autorizație de securitate la incendiu, în condițiile legii, și care au aria desfășurată mai mare de 200 mp, având destinația de comerț, cultură sau turism, se realizează în oricare din următoarele situații:

a) depășirea numărului maxim de utilizatori pentru baruri, cluburi, discoteci și restaurante cu mai mult de 10% din valoarea de referință;

b) depășirea numărului de niveluri supraterane față de valoarea de referință admisă pentru clădirile cu nivelul V de stabilitate la incendiu/gradul de rezistență la foc;

c) neasigurarea numărului minim de căi pentru evacuare față de valoarea de referință;

d) reducerea prin elemente de construcție, cu mai mult de 25% din valoarea de referință a înălțimii/lățimii căilor de evacuare, în condițiile în care deficiența nu poate fi înlăturată pe timpul controlului;

e) neechiparea cu instalații de stingere a incendiilor ori de detectare, semnalizare și avertizare a incendiului, în concordanță cu valoarea de referință;

f) neechiparea cu instalații/sisteme de desfumare ori instalații de iluminat de securitate pentru evacuare, în concordanță cu valoarea de referință;

g) categorii de construcții sau amenajări la care nu au fost identificate data realizării documentației tehnice de autorizare a lucrărilor de construcții sau momentul punerii în funcțiune.

Pentru antreprenor, mai ales când dorește să închirieze sau să achiziționeze un spațiu pentru desfășurarea unor activități comerciale sau prestări servicii, este util să cunoască în perspectiva obligațiilor pe care le are de îndeplinit pe linia apărării împotriva incendiilor și anumite date tehnice prevăzute în anumite Normative cum sunt:

- Normativul privind siguranța la foc a construcțiilor, P 118/1999, aprobat prin O.M.L.P.A.T. nr. 27/N/07.04.1999, din care se pot afla anumite dotări constructive de care are nevoie spațiul pentru a îndeplini cerințele legale de funcționare din punctul de vedere al apărării împotriva incendiilor.
- Normativ privind securitatea la incendiu a construcțiilor- Instalații de stingere, P118 /2-2013, aprobat prin Ordinul M.D.R.A.P. nr. 2463/2013, din care se poate afla ce tipuri de instalații de stingere sunt obligatorii pentru spațiul în care vă desfășurați activitatea.
- Normativ privind securitatea la incendiu a construcțiilor - Instalații de detectare, semnalizare și avertizare, P118 / 3 -2015, , aprobat prin Ordinul M.D.R.A.P. nr. 364/2015 din care puteți afla cu ce tipuri de instalații de detectare, semnalizare și avertizare aveți obligația să dotați spațiul în care vă desfășurați activitatea.

Prin prevederilor H.G. nr.1739/2006, modificată prin H.G. nr.19/2014, se stabilesc categoriile de construcții și amenajări care necesită aviz/autorizație de securitate la incendiu. Conform prevederilor legale când discutăm despre funcționarea unei unități comerciale, se are în vedere autorizația de securitate la incendiu, avizul fiind necesar până în etapa finalizării construcției/amenajării respective. Pentru o interpretare corectă a termenilor prevăzuți în H.G. 1739/2006, fapt foarte important pentru a putea să ne dăm seama în ce măsură avem nevoie de autorizația de Securitate la incendiu, este necesar să avem în vedere dispozițiile cuprinse în Cap. 1, pct.1.2. - Terminologie, Clasificări din Normativul de siguranță la foc a construcțiilor având indicativul, P118 /1999, aprobat prin Ordinul 27/N/ din 1999.

Conform prevederilor cuprinse în H.G. nr.1739/2006, modificată prin H.G. nr.19/2014, service-urile auto necesită autorizație de securitate la incendiu în următoarele cazuri:

1) funcționează în clădiri din categoria monumentelor istorice la care se efectuează modernizări sau schimbări de destinație – această prevedere produce efecte odată cu intrarea în vigoare a H.G. 1739/2006 și anume 13.12.2006 și în consecință orice modernizare sau schimbare de destinație a clădirilor care sunt monumente istorice, efectuate după data de 13.12.2006, necesită obținerea autorizației de securitate la incendiu.

2) funcționează în clădiri sau spații amenajate în clădiri cu funcțiuni mixte, având destinația de comerț, producție sau depozitare, cu aria desfășurată mai mare sau egală cu 400 mp - prin clădiri (construcții) cu funcțiuni mixte se înțelege conform pct. 1.2.12. din Normativul cu indicativul P118 -1999, clădiri pentru diferite activități civile (publice), de producție și/sau depozitare, ori civile (publice) și de producție și/sau depozitare, înglobate în același volum construit. Prin clădiri civile (publice) se înțelege clădiri pentru locuit, administrație, comerț, sănătate, cultură, învățământ, sport, turism, etc.

3) funcționează în spații amenajate în clădiri de locuit colective având destinația de comerț cu aria desfășurată mai mare de 50 mp ori de producție și/sau depozitare indiferent de suprafață – prin spații amenajate în clădiri de locuit colective având destinația de comerț se înțelege spații amenajate în clădiri care din proiect au fost construite cu destinația de locuințe și în cadrul cărora, de-a lungul timpului, anumite spații sunt amenajate ca și spații comerciale schimbându-și astfel destinația. Acest caz nu ar trebui să existe încât contravine Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației.

4) funcționează în construcții civile subterane sau spații publice amenajate la subsolul, demisolul, podul ori pe acoperișul tip terasă al clădirilor civile, indiferent de destinație, aria construită/desfășurată sau de numărul de persoane – conform pct.1.2.23. din Normativul cu indicativul P118 -1999, prin **demisol se înțelege** nivelul construit al clădirii având pardoseala situată sub nivelul terenului (carosabilului) înconjurător cu maximum jumătate din înălțimea liberă a acestuia și prevăzut cu ferestre în pereții de închidere perimetrală. Demisolul se consideră nivel suprateran al construcției. Atunci când pardoseala este situată sub nivelul terenului (carosabilului) înconjurător cu mai mult de jumătate din înălțimea liberă, se consideră subsol și se include în numărul de niveluri subterane ale construcției.

5) funcționează în clădiri sau spații amenajate în clădiri, destinate parcarii și/sau întreținerii și reparării a peste 10 autoturisme. Atenție, cifra respectivă se referă la numărul total de mașini care există concomitent în incintă, indiferent în ce etape de lucru se află acestea și în

acest context majoritatea service-urilor auto depășesc numărul de 10 autoturisme care există concomitent în incinta acestuia.

4.3. - Măsuri de securitate a obiectivelor, bunurilor și valorilor Registrul Național al Evaluatorilor de Risc la Securitatea Fizică

Conform H.G. 301/2012 prin care se aprobă Normele de aplicare a Legii nr.333/2003, adoptarea măsurilor de securitate a obiectivelor, bunurilor și valorilor prevăzute de lege se realizează pe baza unei **analize de risc** la securitate fizică, efectuată de către experți înscriși în Registrul Național al Evaluatorilor de Risc la Securitatea Fizică – se găsește pe site-ul Poliției Române. Obligația de a efectua analiza de risc la securitatea fizică revine tuturor persoanelor juridice care dispun de bunuri și valori, având ca termen limită data de :

- 01.07.2017 pentru societățile comerciale înființate până în 16.06.2012.
- 01.01.2015 pentru societățile înființate după data de 16.06.2012.

În urma realizării analizei de risc la securitatea fizică, se va indica sau nu întocmirea unui **Plan de Pază** al obiectivului, avizat de Poliția Română.

4.4. - Monitorizare cu camere video

În cazul montării unui sistem video de înregistrare în vederea asigurării posibilității beneficiarului să asiste vizual la lucrările de reparații, conform art. 3 din O.G. 82/2000, este necesară o notificare către Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal - pe scurt ANSPDCP, conform prevederilor Legii nr. 677/2001, privind prelucrarea datelor cu caracter personal și a Deciziei nr. 52/2012 a ANSPDCP. Pentru mai multe informații se poate contacta instituția la adresa: B-dul G-ral. Gheorghe Magheru, nr. 28-30, Sector 1, Bucuresti; tel.+40.318.059.211, +40.318.059.212; e-mail: anspdcp@dataprotection.ro; fax +40.318.059.602

Existența sistemului de înregistrare video va fi semnalată prin intermediul unei pictograme care să conțină o imagine reprezentativă cu vizibilitate suficientă și poziționată la o distanță rezonabilă de locurile unde sunt amplasate echipamentele de supraveghere video.

4.5. - Autorizație de gospodărire a apelor, eliberată de Adm. Națională Apele Române

În special în cazul spălătoriilor auto, în vederea reducerii costurilor cu consumul de apă sau în cazul când acestea sunt amplasate într-o zonă unde nu există o rețea publică de alimentare cu apă și canalizare (de ex. de-a lungul unui drum național din afara localităților), unitatea se poate racorda la o sursă de apă proprie (prin pomparea de apă subterană), dotat cu stație de epurare proprie, deversarea apelor uzate, etc. În această situație, în vederea realizării investițiilor respective, operatorul economic este obligat să solicite de la Administrația Națională Apele Române, în conformitate cu prevederile Legii nr. 107/2006, cu modificările și completările ulterioare, o Autorizație de gospodărire a apelor necesară executării unor

investiții precum: alimentare directă cu apă prin pompe, deversare ape uzate direct în râuri, amenajare lacuri, stații epurare, canalizare, depozite reziduri menajere și altele.

4.6 - Obținerea acordului de funcționare din partea primăriei locale

Înainte de începerea efectivă a activității, după parcurgerea etapelor menționate mai sus, este necesar obținerea acordului de funcționare eliberat de primăria în a cărei rază teritorială este amplasată unitatea. Prin acordul de funcționare în sensul domeniului analizat, se înțelege actul administrativ emis de către primar, care conferă unui operator economic, dreptul de a presta pe raza localității respective, una sau mai multe din activitățile prevăzute de codul CAEN 4520 - Întreținere și reparare a autovehiculelor, eliberat în baza art.6 alin (2) și art. 5, alin. (1) din O.G.99/2000 (republicată) și a punctului 1 din H.G. nr.333/2003. Procedura de eliberare a acordurilor de funcționare, diferă de la o primărie la alta, antreprenorul fiind nevoit să se intereseze la sediul acestora, despre condițiile și documentația necesară în vederea eliberării acestora.

În ceea ce privește programul de funcționare, acesta este aprobat tot de către primăria, în baza prevederilor adoptate pe plan local și odată aprobat acesta va fi cuprins în acordul de funcționare fie într-un alt document, procedurile fiind diferite de la o primărie la alta.

